

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πενίαν και άτιμίαν αφαιρείται παιδεία. Σολ. γ. 18.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΑΙ. ΤΗ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

Ακολουθία του περί Δημοσιότητας Άρθρου.

Β'. Εν άσεις.

Έάν η Δημοσιότης συμφέρη διά τόσους λόγους και εις τούς κυβερνωμένους και κυβερνούντας, διατί οι δεύτεροι είναι εν γένει τόσον έχθροι αύτης; προέρχεται άρα η έχθρα των, από την ύποίαν έχουσιν επιθυμίαν του να κυβερνώσιν αναπολογήτως, να κρύπτωσι τώ φέρισμόν των από τώ όμματα τών πολλών, και να εμπνέωσι σέβας εις τόν λαόν, έχοντάς τον ύποφεταχμένον εις τας θελήσεις των διά τής άγνώιας; αί τοιαύται αίτίαι μ' ύλον ύτι εις πολλούς αύτων εφαρμόζονται, δέν πρέπει μ' ύλον τούτο εις ύλους άπολύτως να άποδοθώσιν. άπάται τής εύπιστίας θεμελιωμέναί επάνω εις μερικας ένστάσεις, κάμουν ίσως τούς πλειοτέρους να είναι και να φαίνονται έχθροι τής Δημοσιότητος. "Ας δοκιμάσωμεν λοιπόν να ανάξωμεν τας ένστάσεις παύτας εις την δικαίαν των έκτίμησιν.

Πρώτη ένστασις, "Τό κοινόν είναι Κριτής άνεπιτήδειος των έργασιών μιας πολιτικής Συνελεύσεως, εξ αίτίας τής

ἀγνοίας καὶ τῶν παθῶν τοῦ μείζονος μέρους ἐκείνων, οἱ δὲ ποῖοι ἀποτελοῦσιν αὐτὸ. “

Ἡ ἕνσασίς αὐτὴ ἤθελεν ἔχει κάποιαν βράσι, εἴαν τις ἀφαιρῶν ἀπὸ τοῦ Δημοσίου Κριτήριον τὰ μέσα τοῦ καλῶς κρίνειν, ἤθελε τοῦ ἀφαιρέσει ἐπίσης καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ κρίνειν. Ἀλλὰ τὸ κοινὸν κρίνει, καὶ θέλει κρίνει πάντοτε. εἴαν ἀπείχην ἀπὸ τοῦ κρίνειν, ἀντὶ νὰ κατακρίνωμεν τὴν ἀγνοϊάν του, ἔπρεπε νὰ θαυμάσωμεν τὴν σοφίαν του. καὶ ὅς τις ἔξεύρει νὰ ἐπέχη τὴν κρίσιν του δὲν εἶναι πλέον σύνθετος ἀπὸ ἀνθρώπους ἰδιώτας, ἀλλ’ ἀπὸ φιλοσόφους.

Ἡ Δημοσιότης τῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Συνελεύσεως ἐμπορεῖ, λέγουσι τινές, ν’ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν κακῶν κρίσεων ἐν λόγῳ μείζονι τῶν ὀρθῶν -- ἀλλ’ εἰς τοῦτο ἀποκρίνομαι. ὅτι τὸ κοινὸν, ὡς πρὸς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζήτημα, πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς κλάσεις. Ἡ πρώτη εἶναι σύνθετος ἀπὸ τὸ πολυαριθμότερον μέρος, τὸ ὁποῖον ἢ δὲν ἀσχολεῖται παντάπασιν, ἢ ἀσχολεῖται πολλὰ ὀλίγον περὶ τὰ δημοσία πράγματα μὴν ἔχον καιρὸν ν’ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ συλογίζεσθαι. Ἡ δευτέρα συντίθεται ἀπ’ ἐκείνους, οἵτινες κρίνουσιν εἰς κρίσεις ἄλλων ἀναφερόμενοι, ἢτοι ἀπ’ ἄλλους αὐτὰς δανειζόμενοι. Ἡ τρίτη τέλος συγκροτεῖται ἀπ’ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κρίνουσι δι’ ἑαυτῶν, κατὰ τὰς πληροφορίας πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον ἀκριβεῖς, ὅσας ἐμπόρεσαν νὰ προμηθεύσῃν.

Ποῖα εἶναι λοιπὸν ἐκείνη ἀπὸ τὰς τρεῖς κλάσεις τῶν ἀνθρώπων, τὴν ὁποῖαν ἐμπορεῖ ἡ Δημοσιότης νὰ βλάψῃ; ἡ πρώτη δὲν εἶναι, ἐπειδὴ καθ’ ὑπόθεσιν λογίζεται μηδὲν ἡ Δημοσιότης δι’ αὐτὴν. μήτε ἡ τρίτη βέβαια, ἐπειδὴ αὕτη ἔκρινε πρότερον, κρίνει καὶ ἤδη, ἀλλ’ ἔκρινε κακῶς, μὴ γινώσκουσα τὰ πράγματα καλῶς. καὶ θέλει κρίνει καλῆτερα, ὅταν λάβῃ πληροφορίας. ὅσον δὲ διὰ τὴν δευτέραν αἱ κρίσεις τῆς εἶναι κρίσεις κατ’ ἐπανάληψιν, ἢ ἡ Ἡχώ ἐκείνων τῆς τρίτης κλάσεως. Ὅθεν αὕτη καλῆτερα διδαγμένη, θέλει κρίνει καλῆτερα καὶ θέλει δίδει γνώμας ὑγιεστέραις καὶ ὀρθοτέρας εἰς τοὺς, ὅσοι τὰς δέχονται ἐτοιμῶς διόλου ἀπὸ τὸ μέρος τῆς. (ἀκολουθεῖ.)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Ζανῆς καὶ Γεράσιμος.

Ζανῆς. Καλὲ Γεράσιμε καὶ σὺ ἔς τὴν Ἑλλάδα; ποῖος ἀνεμος σὲ ἔφερεν; Γερ. Ἐκεῖνος ὁ ὁπῆτος ἔφερε τόσους καὶ τόσους. Ζαν. Πῶς ἔτυχε νὰ τὴν ἐνθουμηθῆς; Γερ. Δὲν εἶχα τί νὰ κάμω εἰς τὸν τόπον μου καὶ ἐσχάσθην φρόνιμον νὰ ἔλθω κ’ ἐγὼ ἐδῶ. Ζαν. Ἐπεχειρίσθης ἤδη τίποτε; Γερ. Ἐπεχειρίσθην εἰς τὴν Σύρον τρεῖς μῆνας νὰ κάμω τὸν μεσίτην. ἀλλ’ οἱ προκομμένοι σὰς οἱ συντοπίται ἀφίουν καὶ νέν’ ἄλλον; θέλουν νὰ τὸ ἔχουν μονοπωλεῖον. Ἀπελπίσθεις νὰ κατορθώσω τίποτε μετὰξὺ τῶν ἐμπόρων ἀπεφάσισα νὰ φανῶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. ποῖος ἤξεύρει; ἴσως μὲ περιμένει κάμμία ἀπρυσόδικτος τύχη. Ζαν. Ἐκαμεις καλὰ νὰ ἔλθῃς τώρα. οἱ φρόνιμοι ἤξεύρουν νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ τὸν καιρὸν, ὁποῖος εἶναι πολὺτιμος καὶ δὲν ἐξαναεπιστρέφει πλέον. Γερ. Διατὶ μὲ λέγεις ὅτι ἔκαμα καλὰ νὰ ἔλθω τώρα. μήπως αὐτὴν τὴν στιγμήν τρέχει τίποτε. Ζαν. Τί! μὴγὰρ κατέβης ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ δὲν το ἤξεύρεις; Γερ. Δὲν ἤξεύρω τίποτε τῆ ἀληθείᾳ. εἰπέμετο, εἰς τὸν Θεὸν σου γρήγορα, ἐπειδὴ ἡ καρδία μου ἄρχισε νὰ κτυπᾷ. Ζαν. Αἶ! χωρατεύεις. σεις τὰ ἤξεύρετε ὅλα, κάμνετε ὅμως τὸν ἀνῆξερὸν θέλοντες νὰ φερεθετε τὸν κόσμον. Γερ. Μὰ τὸν ἄγιον Γεράσιμον εἶμαι ὅλως διόλου ἀνίδεος τῶν διατρεχόντων, καὶ θέλω σὲ γνωρίζει μεγάλην χάριν ἂν μὲ εἴπῃς τὸ συμβαίνει. Ζαν. Εἶναι τύμπανον εἰς τὸν κόσμον, ὡς καὶ τὰ μωρὰ τὰ παιδιὰ τὸ ἤξεύρουν, καὶ μόνος σὺ τὸ ἀγνοεῖς; κρίμα ἔς τὰς σχέσεις σου! Μάθ’ λοιπὸν, ὅτι γίνεται νέος ὄργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων, καὶ ὅτι μετ’ ὀλίγον θέλουν ἐκλεχθῆ καὶ οἱ Δικασταί. Γερ. Μὲ τοῦτο τί ἐννοεῖς; Ζαν. Νὰ ἐπάρῃς τὰ μέτρα σου νὰ κινήσῃς πάντα λιθὸν ὥστε νὰ κατορθώσῃς νὰ διορισθῆς ποῦποτε κριτῆς. Τὶ μέγαλον πρᾶγμα εἶναι, ὅταν ἔχη κανεὶς τόσους συμπατριώτας ἐδῶ! μίᾳ λέξις ἐκ μέρους τῶν ἀρκεῖ νὰ σὲ ἀνυψώσῃ. Γερ. Ἡ συμβουλή σου εἶναι ἀξίολογος, πλὴν ὑπάρχει κάποια μικρὰ δυσκολία. δὲν φθάναί νὰ ἔχη κανεὶς ὅ

περασσίας, πρέπει να ἔχη καὶ ἰκανότητα να μετέλθῃ τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὅποιον ἐπιχειροῦσθῃ. Σὺ μὲ γνωρίζεις καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον. ἤσο εἰς τὴν Πατρίδα, ὅταν οἱ διδάσκαλοι τῆς ἐκεῖ Ἀκαδημίας μετὰ ἐπανεληγμένους δύο χρόνων νοουθεσίας, ἀνανακτῆσαντες μίαν ἡμέραν, διότι δὲν ἔδυνάμην να μάθω τίποτε, μὲ ἀπέβαλαν ἀπὸ τὰ μαθήματά των, καὶ ἐσυμβούλευσαν τοὺς συγγενεῖς μου να μὲ διδάσκουν καμμίαν τέχνην, ἐπειδὴ ἦτον ἀπελπισία να μάθω γράμματα. Ζαν. Καὶ τοῦτο τί πειράζει; Μήπως εἶσαι ὁ μόνος ὁ ὅποιος θέλεις γενῆ δικασῆς χωρὶς να ἤξεύρῃς γράμματα; Γερ. Ἄφες με να τελειώσω, καὶ ἔπειτα εἰπέ με τὴν κρίσιν σου. Ἄφου ἔδιώχθην ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν, οἱ συγγενεῖς μου, ἀκολουθήσαντες τὴν συμβουλὴν τῶν διδασκάλων μὲ ἔβαλαν κοντὰ εἰς ἕνα φαρμακοπώλην διὰ να μάθω εἰ δυνατόν τὴν τέχνην. Δὲν εἶχον περίλθει πολλοὶ μῆνες ἀφοῦ ἐμβήκα εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον, δὲν εἶχα ἀκόμη μάθει καλά να βάλω κλυσηρί, ὅταν εἶδα τινὰς ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας μου ἐτοίμους να ὑπάγουν εἰς τὴν Ἰταλίαν να σπουδάσουν τὰ νομικά. Ἡ κεφαλὴ μου ἀναφεν, ὅταν εἶδα τοὺς συνηλικιώτας μου εἰς τὴν παραμονὴν να γενῶσι Δόκτορες. Ἐτρεξα εἰς τοὺς συγγενεῖς μου μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ ὄμματα, παρακαλῶν να μὲ εἰλοῦν μαζήτων, διὰ να διδαχθῶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην. Μὲ ἔκαμαν τὴν παρατήρησιν ὅτι, ἂν δὲν ἐχρημάτισα καλὸς να μάθω γράμματα, πολλὰ ὀλιγωτέρα ἐλπὶς ἦτον να μάθω νομικά. τὰ κλαύματά μου ὅμως τοὺς ἔκομψαν. Ὑπῆγα εἰς τὴν Βολονίαν. μετὰ ἐννέα μηνῶν σπουδῆν, εἰς τὴν ὅποιαν δὲν ἔκατάλαβα τίποτε, μ' ὄλον ὅτι ἤκουσα πολλὰ περὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου, περὶ τοῦ κανονικοῦ δικαίου, περὶ τοῦ ἐδικτοῦ τοῦ Πραιτόρος, καὶ περὶ τῶν δεκρετάλων τῶν Παπῶν, ἐπέστρεφα εἰς τὴν πατρίδα μου, καὶ ἐκεῖθεν, μὴν ἤξεύρων τί να πράξω, διευθύνθην εἰς τὴν Σύραν, καθὼς σὲ τὸ εἶπον ἴδην, διὰ να κάμω τὸν μεσίτην. ἀλλ' εἰς μάτην. Ζαν. Ἄφου δὲν ἔκατάρθασες να γενῆς καλὸς μεσίτης, γενεὴ τοῦλάχισον δικασῆς. θέλεις εἰσεῖαι καλύτερος ἀπὸ πολλοὺς. Πράτον ἐπάσχισες να μάθῃς γράμματα. τοῦτο δὲν τὸ ἔκαμαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς δικασῆς μας.

ἂν δὲν ἐπίδοσες, δὲνεῖναι σφάλμα ἰδικῶν σου, εἶναι ἔλειψις τῆς φύσεώς σου. Ἐπειτα ἔμαδες ὀλίγον τὴν τέχνην τοῦ φαρμακοπώλου, καὶ αὕτη, καθὼς ἤξεύρεις, εἶναι ἐν μέρος τῆς νομικῆς ἰατρικῆς, ἡ ὅποια εἶναι ἀναγκαῖα εἰς κάθε καλὸν Δικασῆν. Τέλος πάντων ἔχεις καὶ ἐννέα μηνῶν νομικὴν σπουδὴν, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ὀλίγον. Προσπάθησε λοιπὸν να γενῆς κριτής, καὶ ἄφες τὴν ἐδυσνηθισίαν σου. Εἶσαι τῶν πλεόν ἀξιότιμος, ὅσον εἶσαι μετρίσφων. Γερ. Ἄλλὰ τί θέλουν εἰπεῖ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μὲ ἐγνώρισαν φαρμακοπώλην καὶ ἔπειτα μεσίτην; δὲν θέλουν ἄρα γε γελάσει; δὲν θέλουν μὲ καταφρονήσει; Ζαν. Ἄν ἤσο ὁ πρῶτος, ὁ ὅποιος ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐπαγγέλματα μετέβαινες εἰς τὸ Δικασικόν, βεβαίως ἤθελε σὲ συμβεῖ τὸ ὅποιον φρεβεῖσαι. εὐτυχῶς ἡμῶς διὰ σὲ ἐδιωρίσθησαν ἄλλοι πρὸ σοῦ καὶ μεσίται καὶ φαρμακοπῶλαι, ὥστε τὸ πρᾶγμα ἐσυνηθίσθη, καὶ δὲν φαίνεται πλέον παράξενον. Γερ. Μὲ χαροποιεῖς, φίλε, μὲ τὰς πληροφορίας τὰς ὅποιας μὲ δίδεις, καὶ να εἶπω τὴν ἀλήθειαν, κλίνω εἰς τὸ ν' ἀποδεχθῶ τὰς συμβουλὰς σου. Ζαν. Ἀκολουθήσέ τας καὶ θέλεις γενῆ χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα. Ἐννέα μηνῶν νομικὴ σπουδὴ εἶναι κάτι τί. καὶ ἂν εἶχες καὶ λιθίνην κεφαλὴν ἔπρεπε πάλιν να μάθῃς τίποτε. Γερ. Ἐμοδα κάτι, πλὴν ὀλίγον. Ζαν. Τί ἔμαδες εἰπέμετο; Γερ. Ἐμοδα ὅτι τὸ φυσικὸν δίκαιον εἶναι κοινὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ ζῷα. ἐδιδάχθην κάτι περὶ τῆς ἐξουσίας τῶν δεσποτῶν εἰς τοὺς δούλους. ὅτι ὅποιος ὀβίσθη τίποτε εἰς τὸ λεύκωμα τοῦ Πραιτόρος τιμωρεῖται αὐστηρὰ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ζαν. Μ' ὄλον ὅτι δὲν ἔχομεν μῆτε δούλους, διότι κατηγορήθησαν ἀπὸ τὸ σύνταγμα μας, μῆτε Πραιτόρας, κ' αὐτὰ εἶναι καλά. εἶναι ἀρχαὶ νομικαὶ γόνιμοι εἰς συνετείας. Γερ. Μ' ὄλας σου τὰς ἐνδοβρύσεις ἐγὼ ἀκόμη διαζῶ καὶ δὲν ἤξεύρω τί ν' ἀποφασίσω. πλῆθος δυσκολιῶν ποροσιάζονται εἰς τὴν φαντασίαν μου. Ζαν. Ἐκατάλαβα. Εἰπέ με λοιπὸν ὅτι δὲν ἀγαπᾷς τὸ κοινὸν καλόν, ὅτι ἐπιθυμεῖς να γερῆς τὴν πατρίδα ἀπὸ τὰ φῶτά σου καὶ ἀπὸ τὰς ἐκδηλευσεις σου, καὶ να λάβῃ κανεῖς ἄλλος χεῖροῦς ἀπὸ σὲ τὸν τόπον, τὸν ὅποιον δύναιαι να καθέξῃς ἐν

τιμῶς. Γερ. Μὴ μὲ κάμνεις τοῦτο τὸ ἀδικόν, καὶ εὐα-
 ρεσῆσου νὰ μὲ δώσης τινὰς σωτηρίους συμβουλὰς περὶ τοῦ-
 του τοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον μὲ φαίνεται ἀρκετὰ ἀκανθώ-
 δες. Ζαν. Εὐχαριστῶ νὰ ἔχη ὁ Θεὸς ἡλθεῖς τέλος πάν-
 των εἰς Θεογνωσίαν, καὶ ἀπεφάσεις νὰ πιάσης τὸν Δικαι-
 σικὸν δρόμον. Μὴ νομίζεις, φίλε, ὅτι εἶναι δύσκολος, καὶ
 ὅτι θέλεις ἐλκύσει τὴν κοινὴν ἀπέχθειαν διὰ τοῦτου. "Αν
 ἐδικάζεις μόνος, καθὼς συμβαίνει πολλάκις εἰς τὴν Ἀγ-
 γλίαν, εἶχες δίκαιον νὰ διατάξῃς, διότι ἤθελες εἶσθαι ἐκτεθειμέ-
 νος εἰς τὴν κρίσιν τῆς κοινῆς ὑπολήψεως· ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλά-
 δα κάνεις ἔχει πάντοτε συναδελφούς δικάζων, καὶ ἤμπορεῖ
 ἐπιτηδείως νὰ ρίπτῃ τὰ μὲν κακὰ εἰς αὐτοὺς, τὰ δὲ καλὰ
 (ἐπειδὴ σοχάζομαι ὅτι θέλουν σὰς διαφεύγει ἐνίοτε) νὰ τὰ
 οἰκειοποιῆται. "Ἐχε πάντοτε σύστημα εἰς τὰς πολιτικὰς ὑ-
 ποθέσεις νὰ μὴ κρίνῃς ποτὲ κατ' αὐστηρὰν δικαιοσύνην, καὶ
 μὲ τρόπον, ὥστε τὸ μὲν ὄφελος ὕλον νὰ δίδεται εἰς τὸ ἔν
 μέρος, ἢ δὲ ζημία εἰς τὸ ἄλλο. Διὰ νὰ φαίνεται πατρικὴ
 ἢ ἀπόφασις, καὶ ὑπαγορευμένη ἀπὸ τὴν ἐπιεικειαν, πᾶσχε-
 ζε κοντὰ εἰς τὴν ζημίαν νὰ βάλῃς κάποιον ὄφελος, καὶ
 κοντὰ εἰς τὸ ὄφελος κάποιαν ζημίαν· τότε ἡ ἀπόφασις θέ-
 λει εἶσθαι ἀληθῶς δικαία, ἐπειδὴ τὸ δίκαιον, καθὼς εἶναι
 γνωστὸν, ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τὸ δίχα, τὸ ὁποῖον δὲν ση-
 μαίνει ἄλλο παρὰ κατ' ἀναλογίαν μερισμὸν τῆς ζημίας καὶ
 τοῦ ὀφέλους εἰς τὰ μέρη. Προσπάθει μεταξὺ τῆς δικαιοσύμης
 ἡμέρας καὶ τῆς ἐκδύσεως τῆς ἀποφάσεως νὰ μένῃ ὅσον δυνα-
 τὸν περισσότερος καιρὸς· τότε καὶ τὸ ἀκρατήριον λησμονεῖ τὰ
 δικαιολογήματα, τὰ ὅποια προβάλλουν οἱ συνήγοροι καὶ παύ-
 ει ἡ περιέργειά του, καὶ ἡ ἀπόφασις γίνεται ἐπιθυμητοτέ-
 ρα, καὶ ἀκολούθως προσφιλεστέρα εἰς τὰ μέρη· πολυχρόνιος
 πείρα ἔδειξε τὸ χρήσιμον τοῦτου τοῦ συστήματος. Εἰς τὰς
 ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἐξ ἐναντίας χρειάζεται ἀκρα αὐστη-
 ρότης. Τὰ ἐγκλήματα ὑποκρίπτουν τὰ θεμέλια τῆς κοινω-
 νίας. Κύτταζε λοιπὸν μὴ σὲ διαφύγη κανὲν· καλῆτερα νὰ
 χαθοῦν δέκα ἀθῶοι, παρὰ νὰ σωθῇ ἓνας ἔνοχος. "Ὅσον βα-
 ρύτερα εἶναι τὰ καταδικωμένα ἐγκλήματα, τόσον ὀλιγώτε-
 ρα καὶ ἀδυνατῶνται ἀποδείξεις ἀρκούν. Ἀκολουθῶν, φίλε,

ταύτας τὰς ἀρχὰς ἔσο βέβαιος, ὅτι τὸ ὄνομά σου θέλει ἀ-
 παθανασισθῆ. Γερ. Διὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰς συμβουλὰς σου·
 δὲν θέλω λείπει νὰ τὰς ἐκτελέσω κατὰ γράμμα, διότι ὁ
 ὠφελειὰ των εἶναι προφανῆς. ὕγιαίνε. Z. Γ.

Ἐρμηνεία πρακτικὴ τοῦ Δημητρίου Γουζέλη περὶ κατασκευῆς
 ἢς τῶν κρασίων

Ὅρμα σαφύλια τρύγας, καὶ τ' ἄγουρα ἀφηνετα,
 Κι οὔλα τὰ σάπια καὶ ξερά ὄθ' εὐρῆς πεταετα,
 Γιατὶ τὰ σάπια προξενοῦν μοῦχλα καὶ δυσωδίαν·
 Καὶ τὰ ξερά καταρροοῦν τὴν γλυκερὰν οὐσίαν.
 Πρόσεχε νὰ 'ν' ὁ τρύγος σου ἡμέρα 'ποῦ δὲν βρέχει,
 Οὐδέ δροσιὰ 'ς τὰ φύλλα του τ' ἀμπέλι ποτὲ ν' ἔχη,
 Γιατὶ καὶ τὰ σαφύλια σου, ἂν πατηθοῦν βρεγμένα
 Κάμνουν κρασία νερούλα, καὶ ἀδυνατισμένα·
 Ἄλλὰ ἂν ἔπεσε δροσιὰ κ' εἶναι ὕγρὰ τ' ἀμπέλι,
 Ἄφες τὸν ἥλιον νὰ τὸ ἰδῇ, τρύγος δροσιὰ δὲν θέλει·
 Τὴν αὐτὴν ἡμέρα 'ποῦ τρυγᾷς κάνε καὶ τρυγοπάτι,
 Καὶ μὴν τ' ἀφήνῃς 'ς τὴν ληνὸν νὰ λυθῶν ὅσον τ' ἄλατι,
 Γιατὶ νὰ μένουν 'ς τὸν ληνὸν ἐκεῖ σωροὶ σαφύλια
 Εἶναι ζημίαι φανερῆ, κίνδυνα ἔχουν χίλια·
 Ὁ ἥλιος, ὁ ἄνεμος, οἱ ἄνθρωποι, τὰ ζῶα,
 Καὶ κάθε πρᾶγμα βλάπτει τα, δὲν τὰ ἀφίνει σῶα·
 Εἶν' τὰ σαφύλια τοῦ ληνοῦ τραπέξι τοῦ διαβάτη,
 'Ποῦ χάρισμα ἀναχωρεῖ μὲ τὴν κοιλιὰ γεμάτη·
 Πλὴν τὸ πολύτερον κακὸν εἶναι μὴ ἐκεῖ βράσουν,
 Καὶ τὴν οὐσίαν τους κακὰ ἀπ' τὸν αἶρα χύσουν.
 Εὐθὺς λοιπὸν πάτει τα σὺ καὶ εἰς ἀγγιὰ χύνε τα
 Τὸ μούσο καὶ τὰ τζίπουρα, καὶ μασελαρίζε τα·
 Αὐτὰ τ' ἀγγεῖα ὅμως ἐσὺ νὰ μὴ παραγεμίσης,
 Ἄλλ' ἀδιανὸν τὸ τέταρτο τοῦ τύπου τους ν' ἀφήσης·
 Γιατὶ ὑπόταν βράζουνε φουσκῶνουν, ἀναβαίνουν,
 Κι ὁ τύπος τους δὲν τὰ χωρεῖ, κ' ἐξω πηδοῦν, κ' ἐκδοῖνουν·
 Ἄρου τὰ βάλῃς εἰς τ' ἀγγεῖα σκέπαστα νὰ μὴ μπάζῃ
 Ἄερας μέσα' εἰς αὐτὰ ὅπου ὁ μούσος βράζει·

Γιατί αέρας μπαίνωντας κ' εκβαίνωντας ρουφάει
 Εύθως τὸ πνεῦμα τοῦ κρασιοῦ, καὶ τὸ κρασί χαλάει.
 Βάλ' ἕνα ἀπὸ τένακ' δίψομο σωληνάρι.
 Εἰς μία τρύπα τοῦ ἀγγείου πιτήδαια νὰ τὴ πᾶρη
 Καὶ τ' ἄλλο τοῦ σουληναριοῦ εἶσμα σὲ μιὰ σκουτέλα
 Βάλετο μέσα μὲ νερὸ κοντὰ εἰς τὴ μασέλα,
 Καὶ ἄφες τὰ κλεισμένα κ'εὶ ὀκτώ, ἢ δέκα μ' ἔραις,
 Ὅπου φυσοῦν εἰς τὸ νερὸ καὶ παίζουν οἱ αέρες.
 Ἐν ὄσφ κάνει τὸ νερὸ κλοῦ κλοῦ, εἶναι σημεῖον
 Ὅτ' εἶν ὁ μούσος ἀβρασος ἀκῆμα μεσ' ἔς τ' ἀγγεῖον.
 Ἀλλὰ ὁπόταν τὸ νερὸ κλοῦ κλοῦ πλέον δὲν κάνει,
 Ὁ μούσος ἔγινε κρασί, κί αὐτὸ δὲν σὲ λανθάνει.
 Καὶ γενομένο τὸ κρασί διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ
 Δύω τρεῖς μέραις πάλ' ἐκεῖ ἄφεςτο ν' ἡσυχάσῃ
 Καὶ τὴν τετάρτη μοναχὰ ἢ τὸ πολὺ τὴν τρίτη
 φέρετο ἔς τὰ βουτζία σου ἀν' ἔχης εἰς τὸ σπῆτι.
 Καὶ πρῶτα ζέτασθ' καλὰ νὰ ἔναι κηχρισμένα,
 Καὶ νὰ μὴν ἦναι μυρωδιὰ κικὴ εἰσε κανένα,
 Γιατί τὴν πέρνανν παραυθὺς τότε καὶ τὰ κρασία.
 Καὶ σοῦ χαλᾶνε ἄδικα γι' αὐτὰν τὴν δυσωδία.
 Ἐπειτα μῆπως κ' εἰς τ' ἀγγεῖα ἀκόμη μεταβόλσουν,
 Κί ἀπ' τὸν βροσμὸν ἔξω χυθοῦν, καὶ τὰ βουτζία σπάσουν.
 Τὰς τρύπας ἄνοιξε κ' ἐκεῖ διὰ νὰ μὴ σὲ σφάλη.
 Κ' ἔχε σκουτέλαις μὲ νερὸ, καὶ σουληνάρια πάλι,
 Κ' ἡσυχὰ κράτειτα κ' ἐκεῖ κί ἀνέγγικτα δῶ μῆνες
 Καὶ ἀποφεύγεις τὸ κικὸν μὲ τὸ ἴδιαις τέχναις κείναις.
 Ἐτσερ' ἀπ' ὅλα σου τ' ἀγγεῖα τὰ σουληνάργια πέτα,
 Καὶ ταῖς σκουτέλαις τσάκιζε, καὶ τὰ νερὰ χύνε τα.
 Καὶ ἐλαφροὺς εὐρὲς φελλοὺς, καὶ βούλωνε νὰ μένουν
 Καλὰ κλεισμένα τὰ κρασιά νὰ μὴ σοῦ ξεθυμένουν.
 Ἐτοι φτιασμένο τὸ κρασί καὶ χῶρις σκευασίας,
 Αὐξάνει δέκα τὰ κικτὸν κρατεῖ πολυκαιράις,
 Καὶ γίνεται καλῆτερο, ὥσε καὶ ἀγαλιᾶζει.
 Ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ πουλεῖ, κείνος ποῦ τ' ἀγοράζει.
 Πίνε λοιπὸν καλὰ κρασιά κί ἀκόμη ἔς τὴν ὑγείαν
 Κ' ἐκείνου ὁποῦ σοῦ ἔγραψε αὐτὴν τὴν ἐρμηνείαν.

Τιμάται κατ' ἔτος φθιν. 25. καθ' ἑξάμηνον φ. 13.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ